

Už cestou bylo zepředu slyšet hovory o tom, kdy a kde se do autobusu dotankuje palivo. Pak – časně nad ránem – řidiči došla nafta. Bylo to v kopci, uprostřed levotočivého táhlého stoupání. Motor zachrchlal, zalapal po šťávě, naposledy škytnul a bylo ticho...

Církevní gymnázium od Plzně si vloni v červenci domluvilo u ostravské cestovní kanceláře poznávací zájezd na Ukrajinu. Dopravu zajišťoval plzeňský dopravce. Jako obvykle v podobných případech, použil starší karosu, která sice byla po technické stránce v pořádku, ale na silnicích třeba v Rakousku nebo Německu by základní podmínky k provozu na veřejných komunikacích nesplňovala.

Plně obsazený autobus – třiadvacet cestovatelů, převážně středoškoláků, sotva do tuctu zástupců profesorského sboru a několik rodičů doplňujících dospělý doprovod – projel po dálnici přes Prahu do Brna. Tam poněkud pře-

kvapivě vystoupil jeden z dvojice řidičů s tím, že jeho kolega zbytek cesty v pohodě zvládne sám – bude bezpečně odpočívat, byť se na kontroly tachografových kotoučků v ukrajinských končinách nijak přísně nepohlíží.

A potom se u Chminianské Nové Vsi v okrese Prešov – v pozvolném kopci, karosa zastavila. Bylo po páté ranní hodině, většina pasažérů spokojeně pospávala. Čtyřicetiletý muž za volantem, řidič s bezmála dvacetiletými zkušenostmi, se vzápětí dopustil nenapravitelné chyby. Popřípadě, chcete-li jinou charakteristiku, začal realizovat na-prosto špatné rozhodnutí.

Ať tak či onak, místo aby nepojízdný autobus zaklínova, zajistil výstražným trojúhelníkem, vysadil a odvedl přepravované osoby bezpečně stranou a potom volal po výpomoc, po dopl-

nění paliva, zkoušel několikrát mrtvý motor nastartovat. Když stroj nereagoval, pokoušel se – s ohleduplnou motivací vůči spáčům! – opatrně zcouvat dolů na rovinku.

Na poměrně frekventované silnici 1. třídy se již probouzel docela čilý ruch. A v ožehavé šoferově hře, při zpětném manévrování s vozidlem z vršku, byla v tu chvíli navíc nejistá tlaková hladina v pneusystémech starého vozidla: bez motoru autobus neposiluje, nedoplňuje nezbytné „atmosféry“ v brzdovém systému!

Řidiči se podařilo sjet pozpátku značný kus dlouhé zatáčky, podél masivního svodidla, jenomže mu ještě kus mírného oblouku zbýval. V místech, kde již „zábradlí“ není a kde ještě vede vozovka po pešunku, po tři čtyři metry vysokém náspu nad sousedním terénem. A tady už vodič zaplněného autobusu situaci nezvládl.

Zbylou zásobu tlaku opakovaným přibrzdováním vyčerpával, zrychlující se couvání zároveň neudržel na vozovce, pravým zadním kolem sjel z krajnice na hranu svahu.

Karosa nezadržitelně směřovala vpravo ze silnice, nakláněla se na bok ze stránky, až následovalo boční „válení sudů“ – převrácení přes střechu – velké plechovky s lidmi uvnitř. Při prvním pádu na bok se vycinkala okna na obou stranách, při druhém – konečném – dolehnutí na levobok vypadl prázdnými okny půltucet cestujících.

Až na jednoho měli obrovskou kliku, skončili uvěznění v terénní proláklíně. Jejich úrazy – i těžší – se ovšem daly přežít. Tragicky dopadla padesátiletá žena, které hmota autobusu bezpro-

Vstřícnost zcela nemístná

středně způsobila zranění neslučitelná s dalším životem...

Okamžité policejní šetření – po záchranné akci – na místě dopravní nehody prokázalo, mimo jiné, „dobrý tělesný stav řidiče, nijak se u něj neprojevovaly únava, nedoslýchavost, brýle nepoužívá, požití alkoholu vyloučeno na základě provedené dechové zkoušky“.

Úplný závěr nešťastné dopravní nehody, soudní verdikt není dosud známý. Nicméně viníkovi – podle paragrafu o obecném ohrožení, v odstavci o těžké újmě na zdraví nebo smrti více osob, při porušení profesních povinností, i např. z nedbalosti způsobené – hrozí odnětí svobody od 3 až do 10 let!

/ki/

Foto archiv Policie SR